

Kancelaria Radcy Prawnego Anna Woźnicka

ul. Budowlanych 19/13, 32-600 Oświęcim

kancelaria.woznicka@gmail.com

tel. 509-031-211

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KANCELARIA	
wpi. dnia	30. 09. 2021
Nr wg EZD	2687

Oświęcim, dnia 27.09.2021 r.

Trybunał Konstytucyjny

Sygn. akt: Ts 171/21

Odwołująca: A K, reprezentowana przez pełnomocnika,
radcę prawnego Annę Woźnicką.

Organ rentowy: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S

Uzupełnienie skargi konstytucyjnej

Działając imieniem A K, w związku z treścią wezwania z dnia 14.09.2021 r., odebranego dnia 20.09.2021 r., w załączeniu przedkładam poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię kompletnego wyroku z uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego w K z .02.2021 r. sygn. akt: wraz z 5 odpisami w/w wyroku.

Ponadto, w związku z treścią w/w wezwania, w załączeniu przedkładam pismo zawierające dokładne uzasadnienie postawionych w skardze konstytucyjnej zarzutów niezgodności przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS z Konstytucją.

W związku z uzupełnieniem braków w terminie, wnoszę o nadanie skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

RADCA PRAWNY

Anna Woźnicka

Anna Woźnicka

Załączniki:

1. poświadczona za zgodność z oryginałem kopię kompletnego wyroku z uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego w K z .02.2021 r. sygn. akt: wraz z 5 odpisami w/w wyroku.
2. pismo zawierające dokładne uzasadnienie postawionych w skardze konstytucyjnej zarzutów niezgodności przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS z Konstytucją wraz z 5 odpisami pisma.

Kancelaria Radcy Prawnego Anna Woźnicka

ul. Budowlanych 19/13, 32-600 Oświęcim

kancelaria.woznicka@gmail.com

tel. 509-031-211

Oświęcim, dnia 27.09.2021 r.

Trybunał Konstytucyjny

Sygn. akt: Ts 171/21

Odwołująca: A K , reprezentowana przez pełnomocnika,
radcę prawnego Annę Woźnicką.

Organ rentowy: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S .

**Pismo procesowe zawierające dokładne uzasadnienie postawionych w skardze konstytucyjnej
zarzutów niezgodności przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS z Konstytucją**

W ślad za treścią złożonej w dniu 7 czerwca 2021 roku skargi konstytucyjnej, uzupełniając treść skargi w związku z wezwaniem z dnia 14.09.2021 r. odebrany w dniu 20.09.2021 r., poniżej przedstawiam dokładne uzasadnienie postawionych w skardze konstytucyjnej zarzutów niezgodności przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS z Konstytucją.

Uzasadnienie zarzutu niezgodności art. 25 ust. 1 b i art. 194 j ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 291 j. t.) z art. 32 i art. 67 ust. 1 Konstytucji.

Zgodnie z art. 32 Konstytucji wszyscy są równi wobec prawa i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Z ustanowionej na gruncie przepisu art. 32 ust. 1 Konstytucji RP zasady wynika nakaz jednakowego traktowania podmiotów znajdujących się w zbliżonej sytuacji oraz zakaz różnicowania w tym traktowaniu bez przyczyny znajdującej należyte uzasadnienie w przepisie rangi co najmniej ustawowej. Zasady sprawiedliwości wymagają przy tym, aby zróżnicowanie prawne podmiotów pozostawało w adekwatnej relacji do różnic w ich sytuacji faktycznej, jako adresatów danych norm prawnych. Z powyższego wynika, że zasada równości nie ma oznaczać identyczności. Dyskryminacja rozumiana jest zaś jako zróżnicowane traktowanie podmiotów znajdujących się obiektywnie w takiej samej sytuacji, które to odmienne

traktowanie nie ma swojej racjonalnej (obiektywnie usprawiedliwionej) podstawy. (tak: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17.02.2021 r., II OSK 3149/20)

Wedle treści art. 67 ust. 1 Konstytucji obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego.

Zgodnie z treścią art. 25 ust.1. podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ustawy, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173 - 175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185. Wedle treści art. 25 ust. 1 b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 291 j. t.) jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę częściową lub emeryturę na podstawie przepisów art. 46, 50, 50a, 50e, 184, 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2019 r. poz. 2215 oraz z 2021 r. poz. 4), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Na podstawie art. 194 i ustawy do ustalenia podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ubezpieczonego urodzonego w 1953 r., nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 1 b, jeżeli wniosek o przyznanie tej emerytury zgłosi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. poz. 1222), pod warunkiem że prawo do emerytury przed osiągnięciem wieku emerytalnego ma ustalone na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r.

Treść art. 194 j ustawy wskazuje, iż kwotę emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ubezpieczonemu urodzonemu w 1953 r., który wcześniej pobierał emeryturę wymienioną w art. 25 ust. 1 b na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r., ustala się ponownie od podstawy ustalonej z zastosowaniem art. 194i. W związku z treścią tego przepisu, art. 25 ust. 1 b nie stosuje się jedynie w przypadku urodzonych w 1953 r.

Treść art. 25 ust. 1 b ustawy o emeryturach i rentach z FUS, która dotyczy obecnie wszystkich ubezpieczonych, poza ubezpieczonymi w roczniku 1953, jest w związku z tym niezgodna z zasadą równości w dostępie do systemu zabezpieczenia społecznego wyrażoną w treści art. 67 ust. 1 Konstytucji oraz zasadą równości wyrażoną w treści art. art. 32 Konstytucji. W ten sam sposób ocenić należy nierówność płynącą z wprowadzenia treści art. 194 j ustawy, jako niezgodnego z art. 67 ust. 1 Konstytucji oraz art. 32 Konstytucji. Wprowadzenie obu przepisów doprowadziło do powstania nierówności pomiędzy sytuacją emeryta urodzonego w 1953 roku oraz pozostałych emerytów, urodzonych w innych (zwłaszcza wcześniejszych) latach, w tym w szczególności osoby urodzone w roku o analogicznej sytuacji do sytuacji osób urodzonych w 1953 roku. Do osób tych należy także skarżąca A K , której sytuacja w żaden sposób (poza rocznikiem urodzenia) nie odbiega od sytuacji faktycznej dotyczącej osób urodzonych w 1953 r. Skarżąca bowiem: otrzymała przed dniem 01.01.2013 r. świadczenie emerytalne w wieku obniżonym na podstawie art. 46 ustawy o FUS; otrzymała świadczenie emerytalne w wieku obniżonym pomniejszone na podstawie art. 25 ust. 1 b ustawy o FUS obowiązującego od dnia 01.01.2013 roku. Skarżąca nie miała i nie mogła mieć wiedzy, że od dnia 01.01.2013 roku zmianie ulegnie sposób wyliczania świadczenia emerytalnego a to w związku z wprowadzeniem art. 25 ust. 1 b ustawy. Skarżąca, na skutek informacji z ZUS, wskazującej na podwyższenie świadczenia w przypadku, gdy przejdzie na emeryturę po ukończeniu 60 roku życia, a nie niezwłocznie wraz z ukończeniem 60 roku życia, nie złożyła wniosku o emeryturę w dniu ukończenia wieku powszechnego. Skarżącej następnie, w związku z wprowadzeniem art. 25 ust. 1 ustawy ograniczono wysokość świadczenia emerytalnego co doprowadziło do wypłaty świadczenia zaniżonego o ok. złotych, a fakt ten został potwierdzony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Różnicowanie, przy analogicznym stanie faktycznym do stanu faktycznego osób urodzonych w 1953 r. sytuacji osób urodzonych w 1953 r. a to poprzez wprowadzenie art. 194 j ustawy doprowadziło do sytuacji, w której skarżąca nie otrzymała zwrotu nieprawidłowo (na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy) potrąconych świadczeń emerytalnych, podczas gdy osoby z innego rocznika (1953 r.) taki zwrot otrzymały. Powyższe ograniczyło płynące z art. 67 ust. 1 ustawy uprawnienie skarżącej do właściwego zabezpieczenia społecznego tj. do uzyskania świadczenia emerytalnego na poziomie świadczenia emerytalnego osób urodzonych w 1953 r.

W związku z powyższym, nie ulega wątpliwości, że art. 25 ust. 1 b oraz art. 194 j ustawy narusza wynikające z treści art. 67 ust. 1 Konstytucji prawo podmiotowe ubezpieczonego do uzyskania świadczenia obliczonego według zasad zgodnych z obowiązującymi nie tylko przepisami

prawa ale również zasadami konstytucyjnymi o ogólnym charakterze. Na prawo do emerytury składa się bowiem określone świadczenie, na wysokość którego wpływ mają różne czynniki, w tym również od 01.01.2013 roku - określone sposoby jego wyliczenia związane z momentem przejścia na emeryturę w obniżonym wieku oraz momentem przejścia na świadczenie emerytalne w wieku powszechnym. Przy czym na podjęcie decyzji w zakresie złożenia wniosku o emeryturę mają również wpływ różne kwestie. W przypadku skarżącej wpływ na złożenie wniosku o przyznanie świadczenia emerytalnego miały przy tym, co skarżąca podkreślała w toku postępowania przed sądami powszechnymi oraz w treści skargi konstytucyjnej informacje z ZUS o wysokości potencjalnej emerytury zależnej od dnia przejścia na świadczenie. Uwzględniając stanowisko ZUS, który jeszcze w 2012 roku informował skarżącą, że późniejsze przejście na świadczenie doprowadzi do zwiększenia jego wysokości, skarżąca przeszła na emeryturę po dniu 01.01.2013 r. Podejmując tę decyzję, by odstąpić od przejścia na emeryturę niezwłocznie po uzyskaniu wieku emerytalnego, skarżąca nie mogła mieć przy tym wiedzy o zmianie przepisów od dnia 01.01.2013 roku. W tym stanie faktycznym ograniczono, i to przy informacji płynącej z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, prawo podmiotowe skarżącej, zaskoczonej zmianą przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wprowadzenie zmiany przepisów doprowadziło jak wskazano powyżej do ograniczenia wysokości świadczenia emerytalnego odwołującej, i to na szereg lat (od 2013 roku do nadal), co wpłynęło na standard życia skarżącej, znacznie go obniżając. Skarżąca nie miała przy tym podobnie jak osoby urodzone w 1953 roku możliwości wyboru daty przejścia na świadczenie emerytalne, z którą mogłaby wiązać założenia dotyczące sposobu wyliczenia świadczenia. Także zatem, takie osoby jak skarżąca, winny zostać objęte regulacją płynącą z art. 194 j ustawy.

Powyżej przytoczona argumentacja dowodzi, że stawiane w treści skargi konstytucyjnej zarzuty naruszenia art. 32 u 67 ust. 1 Konstytucji poprzez wprowadzenie art. 25 ust. 1 b i art. 194 j ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych są zasadne.

Anna Woźnicka ~~/~~ radca prawny